

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 48

W B SZRZODĘ DRUKA 17 CZERWCA 1801.

Z Wiednia d. 10. Czerwca.

W. Xę Toskański z swoją małżonką i familją wczoraj z rana do Gratzu na nie-
iaki czas się wyjechał. Arcy Xęta Jan,
Antoni, Ludwik, Kariera i Rudolf pierwey
jeszcze kilkana dniami udali się do Sol
brun. — Jedn bezimienny, który już w
roku zesłym, dla tutejszego woyskowego
szpitala darował obligacyą od 1500 ryn.,
ażebym procent od nich był obrocony na
dobro chorych żołnierzy, tego roku dał te-
muż szpitalowi obligacyą 5 procentową od
1800 ryn. w tymże chwalebny widoku.
Nowy ten dowód patryotycznego sposobu
mienia dawcy J. C. K. M. raczył z nay-
wyższem ukontentowaniem przyjąć. — W
Węgrzech pewny Konstanty Lukatsick z
pobudki patryotycznej dostał w iednego
człowieka z koniem i pieniędzmi dla niego
na mundur do regimentu huzarów Arcy
Xęcia Jozefa w Neusatz. J. C. K. M. raczył
ten chwalebny czyn iak nayłaskawiey
przyjąć, i nakazał Konstantemu Lukatsi-
kowi swoje naywyższe ukontentowanie o-
świadczyć.

W roku 1771 między 8 i 26 Stycznia
wydane zostało rozporządzenie, ażebym
szczepienie ospy przez wzgląd na wynika-
jące stąd niebezpieczeństwo zarazy od tu-
tejszych lekarzow u nikogo w mieście
przedsiębranem nie było, ale czynić się
ma na przedmieściach, i domy do tego ta-
kie się mają obierać, które są przyległe
ogrodem, przy czem naytroskliwiey strzedz
należy spożkowania z obcymi osobami. —
Gdy takowe rozporządzenie nie jest ściśle
zachowane, a szczepienie ospy dzieje się
gęsto w murach miasta, zatem niniejszem
rozporządzeniem odbawia się dawniejsza
ustawa z dodatkiem, aby i krowiey ospy
szczepienie działo się za miastem. — Row-
nie także wydany pod d. 14 Maia 1790 i
4 października, r. p. rozkaz, aby żadna
zaospiona osoba nie pokazywała się na
placach i przechadzkach publicznych, te-
raz się ponawia, i czyniący przeciwnie
przytrzymaniu od straży policyjnych, karze
podpadną. W Wiedniu d. 5 Czerwca 1801.

Z Czech donoszą, że Arcy Xęzna
Marya Teresa, z małżonką swoim An-

tonim Xciem saskim pod imieniem hrabstwa Barby d. 23 p. m. do Karlsbadu przybyli.

Z Brynu d. 10. Czerwca.

Dziwić się potrzeba nad spokojnością dotychczasową Pasma Oglu, zwłaszcza przy terażniejszej nader czynnościom wojennym sprzyjającej porze roku, i sądziłoby wypadało że rozgłoszona przez wiele gazet wiadomość, iakoby Pasma Oglu na silne wstawienie się zmarłego Imperatora wszech Rosyji, użył się i poddał Porcie, ma swoy fundament; lecz spokojność ta zdaje się iedynie z planu jego wypadać, wiadomość zaś o poddaniu jego zaprzeczą nowe zabiegi, które Porta z obawy przeciw niemu czyni. Wiadomo jest, że część stronników Pasma Oglu (nie zaś on sam, iak fałszywie dzienniki rozgłosiły) po zwycięztwie odniesionem przez wółoskiego hospodara, zawarli z baszą adryanopolskim ugodę, i Porcie się poddali; poddanie to atoli było tylko pozorne, i skutkiem przyciskających okoliczności. Ciż sami baszowie powstałi teraz znowu, i zaczynają na nowo popierać sprawę Pasma. Drogi Filippolu i Balkanu znowu są niebezpieczne, a wynosiu z Turek do krajów cesarskich daleko liczniejsze niż kiedy. Dla tego W. Sułtan rządzący belgradzkiego Hagi baszę mianował Beklerbeiem, oddając mu pod komendę znaczny korpus woyska z zleceniem wyciągnięcia natychmiast przeciw buchtownikom. To stało się, i o milę od Negocina między liczną przednią strażą baszy belgradzkiego i oddziałem woysk Pasma Oglu zaszła krwawa bitwa, w której pierwsza około 150 Kersywlów i Serwiatów wraz z baszą Delym na placu w zabitych

zostawiła, i z utratą wszystkich bagażów w największym nieporządku ucieczką ratować się musiała. Zdrugiey strony 20h baszów dostało rozkaz udania się ku Sofii, dla zabrania bądź gwałtem, bądź dobrocią wszystkich żywności i potrzeb, aby przez to zrobić trudniejszym utrzymywanie się Pasma Oglu. Zlecenie to dosyć pomyślnie poszło; lecz w momencie gdy zbrane tupy na miejsce bezpieczeństwa dwacy baszowie uwodzić chcieli, napada Pasma Oglu na nich, zbija i rozprusza ich woyska, wydziera zdobycze z rąk zwycięzcy, i każe ie natychmiast przewieść do swych magazynów w Widdynie. Dwie pierwsze kłęski Sułtanowego woyska w tegoroczney kampanii, zwłaszcza przez stratę magazynów są okropnem nieszczęściem, które tem gorsze może pociągnąć za sobą skutki, jeżeli wtargnienie Francuzów do Dalmacyi tureckiey potwierdzi się. Porta wysyła wprawdzie nieustannie woyska na wzmocnienie swych baszów; ale że odiednego razu nie może nigdy znaczney armii wystawić, tylko małe korpusy, więc zaawczy w przed pierwszy bywa całkowicie zбитy i rozproszony, nim drugi nadciągnie.

Wótochowie w Bukarescie wielką rzeź między żydami zrobili, do czego następująca okoliczność była powodem: W samą wielkenoc żydowską młody ieden Wótoşyn, syn bogatych rodziców, nagle umarł, że fałszywie rozgłoszono iakoby żydzi cośmu śmiertelnego zadali, Wótoşo przeto hurmem na żydów uderzyl, i wszystkich tych pomordował, którzy nie byli dość szczęśliwi ucieczką się ratować.

Podług ostatnich wiadomości z Egiptu pod dnim 23 Kwietnia, nie tam waż-

nego nie zaszło; Anglicy oblężonych w Alexandryi Francuzów co raz silniey przez bombardowanie napierają, i słysząc, że oblężency długo niepotrafią się utrzymać, gdyż Anglicy pomimo wyborneswoie stanowisko, opanowali nadto ieszcze kanał, który wody Alexandryi dostarcza. Kapitan basza wszystkie swoje okręty przyłączył do floty angielskiej, a nadto swoje lądowe woysko mianowicie 2000 iazdy oddał do angielskiej armii. Abukir, Damietta, Rozeta są tureckiem woyskiem osadzonym, a będący tam Anglicy do główne go korpusu przed Alexandryą pociągnęli. W. Wezyr ieszcze się w El Arisch bawi; jego, przednia straż pod dowództwem baszy Mehameda przy odeysciu kuryera była w Salachie. Mieszkańcy kraini wszędzie łączą się z woyskiem tureckiem.

Komukołwiek dzieje Austryi nie są obcemi, ten nie może niewiedzieć, ile ona kosztownych i krwawych nader wojen w przeciągu dwóch ostatnich wieków wytrzymała, a wszelako pomyślności nie przyjaciela nie potrafiły ani wyniszczyć iey sił wewnętrznych, ani dobra obywateli naruszyć. To nie tylko szczególnieyszemu Austryaków patryotyzmowi, ale nadto ich wyborynym panującym i mądrym tychże iedynie ludzkością tchnącym rozporządzeniom przypisać należy. Na dowod tego wystawiamy czytelnikom naszym następujący dzieiopisarski poczet wojen, które Austrya w 2 ostatnich wiekach toczyła. 1) Wojna z Portą od roku 1592 do 1606, pokoy w Sith warek w Węgrzech d. 21 Października 1606 roku ją zakończył. 2) 30 letnia wojna od r. 1618 do 1648 zakończył ją pokoy w Monasterze zwany traktatem westfalskim dnia 14 Pa-

ździernika 1648. 3) Wojna o sukcesyą mantuańską od r. 1629 do 1631, zgodził ją pokoy z Francją w Ratyzbonie d. 10 Października 1631, a z Hiszpanią ugoda zawarta w Cherasko w kraiu piemonckim d. 6 Kwietnia 1631. 4) Druga wojna z Portą od 1661 do 1664 traktat na lat 20 zawarty w Vasvár w Węgrzech d. 10 Sierpnia 1664 zakończył tę wojnę. 5) Wojna z Francją od r. 1672 do 1678 pokoiem w Nimedze d. 5 Lutego r. 1679 zakończona. 6) Trzecie wojna z Portą od r. 1683 do 1698 zakończona traktatem w Karlowitz w Skawonii d. 26 Stycznia 1699. 7) Druga wojna z Francją od r. 1688 do 1697 pokoiem ryswickim d. 30 Października 1697 zakończona. 8) Wojna o sukcesyą hiszpańską z Francją i Hiszpanią od r. 1701 do 1714, zakończył ją pokoy w Rasztadt d. 6 Marca 1714. 9) Czwarta wojna z Portą od r. 1716 do 1718 pokoy w Passarowitzu d. 21 Lipca 1718. 10) Druga wojna z Hiszpanią o posiadłości włoskie od r. 1717 do 1720 pokoy w Wiedniu 30 Kwietnia 1725. 11) Wojna z Hiszpanią i Francją od r. 1733 do 1735, pokoy z Francją w Wiedniu d. 3 Października 1735, a z Hiszpanią w Wersalu d. 21 Listopada 1738. 12) Wojna z Portą od r. 1737 do 1739 pokoy w Belgradzie d. 18 Września 1739. 13) Wojna o sukcesyą austryacką po śmierci Karola VI. od r. 1740 do 1748, wojna ta trwała nayprzod z Prusami od r. 1740 do 1742, pokoy w Wroclawiu i Berlinie d. 11 Czerwca i d. 28 Lipca 1742, z Bawaryą od 1741 do 1745, pokoy w Fuisen d. 22 Kwietnia 1745, z spzymierzonymi Francją i Hiszpanią od 1741 do 1748 pokoy w Akwisgranie d. 18 Października 1748 po drugi raz z Prusami, od r. 1744 do

1745 pokoy w Dreźnie d. 25 Grudnia 1745. 14) Wojna 7 letnia z Prusami od 1756 do 1763 pokoy w Hubertsburgu d. 15 Lutego 1763. 15) Wojna z Prusami o sukcesyą bawarską od 1778 do 1779 pokoy w Cieszy nie d. 13 Marca 1799. 16) Wojna o żegluggę na Szkaldzie z Hollandyą od r. 1784 do 1785. 17) Wojna z Portą od r. 1783 do rozejmu zawartego przez ugodę rei chenbachską, 1790, po której r. 1791 d. 4 Sierpnia w Szystowie pokoy nastąpił. 18) Pierwsza wojna z Rzeplią francuzką od r. 1792 do 1795, punkta przedugodne w Leoben d. 17 Kwietnia 1797. 19) Druga wojna z Rzeplią Francuzką od 1799 do 1801 pokoy w Lunewillu roku 1801 d. 9 Lutego. A tak w przeciągu lat 209 rzadko znaleźć rok który, żeby wojny nie toczono.

Z Paryża d. 27. Maia.

Xiążę następca Parmy, który pod imieniem hrabi Liworny podróż odbywa, przybył tu wczoray zrana i wysiadł u hiszpańskiego ambasadora Kwaiera Azzara. Ten wczoray zaraz po południu pojechał z nim do Bonapartego do Malmaison. Dziś daie dla niego tenże ambasador wielką ucztę. Jest to pierwszy Król, który od rewolucyi do Paryża przybywa, i to w celu podziękowania pierwszemu konsulowi republikańskiemu za udzielenie mu królewskiej godności. Minister wewnętrzny, rownie iak minister Talleyrand dadzą dla niego ucztę. W Tivoli Garnerin z powodu tey ucztę odprawi powietrzną żegluggę, a damy pokażą się na niey w etruskim stroiu.

Słychać, że Pichegru wydaie Pamiętniki o kampaniach od roku 1793 do 1795.

Dzisieyszy Monitor oznaymuie obszernie wyznanie ob. Henryka Villemet de

Charleville, szefa szwadronu 14 dragonii regimentu, które w lazarecie Marsylii uczynił. Wspomniany Villemet z rozkazu admirała Keith wypłynął d. 31 Marca z Abukir z 149 francuzkich iędców, w liczbie których było 12 officyerow, i z 2ma ianemi angielskimi statkami, które iuż takżę nadeszły, i był w bitwie d. 21 Marca o milę od Alexandryi walewołą poymany. Wyznanie jego mieści w sobie wiadome iuż doniesienia o tey bitwie i wzięciu Abukir, aż do następujących szczegółów: W Alexandryi żadna nie pnieu choroba zarżliwa; w Kairze pokazały się w prawdę nieiakię znaki morowey choroby, ale teżadnych nie pociągnęły z sobą skutkow. W rozprawie d. 21 Marca nie miał Menou przy sobie iak 700 woyska, w liczbę którego znajdowato się 600 jazdy. Armia zaś angielska, która w dawnych liniach rzymskiego obozu stała, 13,000 ludzi wynosiła. Po bitwie obie armie zajęły pierwsze swoje stanowiska. Reszta armii francuzkiej oczekuje W. Wezyra przy wyysciu z pustyni. Twierdza Alexandryi znajduje się w iak najlepszym stanie obrony; jest dostatecznie w amunicyi i żywności opatrzona i nayodważnieyszym woyskiem osadzona. Mieszkańcy Egiptu zbliżyli się do Francuzów i bardzo jenerała Menou kochają. Z strony Syrii nie ma się czego obawiać; 5 do 6000 Koptow, Syryczyków i Greków pieszych i konnych pod wodztwem francuzkich officyerow bronią wewnętrznych stanowisk. Na ich wierze można polegać, ponieważ wszystkiego obawiać się muszą, gdyby znou dostać się mieli pod despotyzm turecki. Kapitan basza wysadził 7 do 8000 Turków, przeciw którym sędzą, iż dosyć będzie iednę

półbrygadę Francuzów wysł.ć. *Marat* już więcej 1000 f. szt. (40,000 zł. pol.) Bey posłał jenerałowi Menou nieodpieczę-³ wynosi. Dla wdów i sierot poległych w towane listy, które do niego kapitan basia bite ie d. 2 Kwietnia zebrano już 14,000 i Anglicy pisali choć go na swoją prze- f. szt. (561,000 zł. pol.). — Jeszcze 5 Kwie- ciągnąć stronę, oświadczył mu swoją nie- tola jeden batalion woysk angielskich od odmieaną prychylnosć i ofiarow k mu na 1000 ludzi udał się z Mahon na wzmoenie. pomoc swoich Mameluków. Kommunika nie armii w Egipcie. — Pogłoska iakoby cya między Alexandryą i z wewnętrzem jenerał Hutchinson kommandę pod Alexan- Egiptu była zawsze otwarta. Mamelucy dryą zdał jenerałowi Coote, a sam ku Ibrahim Beja wznaczeny liczbie uciekaiać Rahmanii pomknął się, i tam na Francu- od armii W. Wezyra i przystaiać do Murat zów uderzył, nie znajduie wiary. — Jene- Beja. Admirał Warren spodziewany iest rał major Hutchinson w Egipcie został mianowany jenerałem leytnantem. — Fre- pod brzegi Egiptu, dla złuzowania iak sły- gata Leda i Clynoa, które z jednym od- chać admirała Keith. Z Malty, gdzie Vil- działem gwardyi z Portsmouth do Egiptu po lemet d. 23 Kwietnia przybył, popłynęty płynęty, zabr ty z sobą 5 beczek talarow d. 28 Kwietnia 2 Angielskie liniowe okręty hiszpańskich. Czterdziesty drugi regiment od 64 armat i 12 przewozowych statków z szkockich góralów, iak mówia, ze wszy- amunicyą, żywnością i 1000 woyska do stkich następiej się popisał. Stracił on w Egiptu.

Z Londynu d. 26. Maia.

Wiadomość o wzięciu Gwadalupy iako pogłoska w tutejszych gazetach ponowiona została, nic atoli o niey nie masz urzędowego. — D. 28 Lutego komodor Home Popham wysadziwszy swoje woyska na przylądku dobrej nadziei wziął na okręty tamteyszą załogę, i popłynął iak słychać ku rzecze Plata. — Gazety tuteysze utrzymuią teraz, że Aberkromby w bitwie d. 21 Marca potykał się sam na sam z jenerałem francuzkim Roize, odebrał mu pałasz, i tymże go zabił. Wdowa iego w wielkich iest po nim żalach, i od odebrania o śmierci iego wiadomości, z pokoiu swego nie wychodzi. Syn starszy tego jenerała poiąwszy nie dawno w małżeństwo corkę P. Dundas, iest prawnikiem szkockim, i nie iest ciemny iak dzienniki głosiły. — Dla wdów i sierot poległych w Egipcie żołnierzy otworzono składkę, która

500 prostech. W roku 1758, ten regiment 42 dostał nazwisko królewskich góralow, gdy pod drugim jenerałem Aberkrombysm zdobył szturmem francuzkie linie przed Ticonderag. — Przed Alexandryą założyli Anglicy oszańcowany oboz. — W Edynburgu za odebraną o śmierci Aberkrombiego wiadomością, uchwalono dla wszystkich woysk tamteyszych załogę na 4 tygodnie. — Trzysta huzarow Xcia Jorku biorą swe konie z sobą do Egiptu. Reszta iakdy tam odpływaiąca ma bydź na miejscu koźmi opatrzona. — D. 16 Kwietnia w Malcie z naywiększymi uroczystościami pochowano Aberkrombiego zwłoki. — Gazeta dworska sobotnia donosi o wywyższeniu Granta jeneralnego dozorcey Archiwow W. Brytanii, i P. Abbota sekretarza stanu irlandzkiego, na członków rady tajney, sędzię Com- mon Pleas Peper Ardeną na irlandzkiego

barona z Alvanleyu. Według dzisiejszej gazety Artur Whetham gubernatorem wyspy Curaçao, Tomasz Picton gubernatorem Trynidady, a Łady Aberkromby Baronową Abukiru zostali. — Dwie angielskie fregaty Kleopatra i Andromaka schwytały kupiecką flotę hiszpańską przy wyspie Kuba płynącą pod zastoną 3 galer. Maytkowie nasi zbliżyli się na batach i zarwali wiele okrętów, galerę jednak tylko jedną zdobyć mogli, straciwszy w tej potrzebie w zabitych 2 officyerow i 9 ludzi, w rannych 2 officyerów i 14 ludzi. — Osadzenie wyspy Elby przez Francuzow jest bardzo wielką przeszkodą okrętom naszym przy włoskich brzegach krążącym. — Pogłoski o wtargnieniu Francuzow nie wiele tu wrażenia czynią. Dla ostrożności atoli zdobyte w Texel i nowo zaludnione okręty wysłano do Irlandyi dla złączenia się tam z eskadrą lorda Gardnera. Admirał Dixon z 4 liniowemi okrętami, z których 2 od 50 armat, 1 fregatą i 2 kutrami, dnia 24 maja wypłynął z Jarmut ku brzegom holenderskim. — Ostatnia flota lisbońska od 50 żagli zawinęła do Portsmouth. Dwa nasze liniowe okręty i 1 fregata krążą na Oceanie zachodnim dla schwywania bogatej hiszpańskiej floty od Platy płynącej. — Krol teraz codziennę używa przejażdżki kenney, i trudni się, tak iak przedtem wszystkiemi interesami państwa. Lord Nelson darował hrabi Spencer 4 mierne armatki w bitwie 2 Kwietnia zdobyte. — Margrabina ansepachska chce w Lipcu podróż na ląd odprawić. — Nadzwyczajne dawanie na rękę maytkom jeszcze do końca Października jest uchwalone. Dowiadujemy się teraz, że artykuł umieszczony w gazetach, iakoby officyer rosyjski P. Beseler, który

wiadomość o śmierci Pawła I. i wstąpieniu na tron Alexandra I. przywiózł, dostał od naszego rządu podarunek wartujący 500 f. szt. (20,000 zł. pol.), jest fałszywy. — Pogłoska, iakoby admirał Warren schwytał 4 liniowe okręty z eskadry Ganteauma, niepotwierdza się. — Pani Tallienowa wkrótce tu z Paryża spodziewana. — Między admirałem Parkerem, i prezydentem admiralicy hrabią Spencer ma wielkie poróżnienie zachodzić. — Floty kupieckie na Elbę znowu dostają zastony.

Dnia 27. Maja.

Na czele tych osób które teraz dla wdow i sierot poległych w Egipcie wojowników składkę zbierają, znajdują się Xzta Wallis i Jork, którzy sami po 103 f. szt. (4120 zł. pol.) dali. — Dowiadujemy się tutaj, że w samym Cherburgu 36 batow strzelniczych i 2 korwet gotowych do wypływu stoi, i że się tam 4000 lądowego wojska zgromadziło. — Między naszymi generałami w Egipcie mało jest rodowitych Anglików. Kommanderujący Huthinson, generałowie Crot, Cavan, Craddock, Doyle, i Oakes są Irlandczycy, a Moore i Stuart Szkoci.

Z Lizbony d. 26. Kwietnia.

W dniach tych ogłoszono tu następującą odezwę: „Do duchowieństwa, szlachty i ludu! Wiecie dobrze wszyscy że monarcha nami rządzący zakłórego winniśmy składać dzięki najwyższej Opatrzności, stara się przez wszystkie sposoby zgodne z sprawiedliwością i chwałą zjednać swoim poddanym, których iako własne dzieci kocha, pokoy i spokojność iako istotnie potrzebne do ich szczęścia, w pośród wszystkich zaburzeń których Europa smutnie doświadcza. Czynnabaczność,

sprawiedliwość równie mocna jak prędką zapewnili portugalczyków spokojność, której od roku 1790 używają. Kray ten był w spokojności wczasie gdy tyle krajów podbitych zostało, i dał Europie przykład skrupulatney wierałości w dopełnieniu wstyżkich swoich przyrzeczeń względem innych narodów. Świeższy jeszcze dał do wód Hiszpanii swejey dobrej wiary w dochowaniu przymierza: Armia portugalska poszła na iey pomoc w roku 1793 a do dania tey pomocy którą Hiszpania od naszego wspaniałego monarchy odebrała bar dziej go naglące potrzeby tego mocarstwa, już inne okoliczności skłoniły. Kto kolwiek dopełnił tego co był powinien, ma się czego obawiać i prawa swoje do wdzięczności na ścisłej zasadzie sprawiedliwości, chociaż Hiszpania we wszystkich przypadkach powinna była być pierwszym mocarstwem okazującym się czułym na uczucia i wspaniałe postępowanie Portugalii, ona jednak kończąc swoją wojnę z Francją nietylko zapomniała o narodzie od którego wsparcie odbierała, ale nadto wydała mu wojnę za to że zawarty przymierzom wiernym pozostał, i wyciąga aby przymierza poświęcone w obliczu Boga i ludzi nagle zerwane były i aby nasz ukochany monarcha i naród krzywoprzysięstwa winnymi się stali. Dostatecznym to już byłoby do wzbudzenia waszego patriotyzmu; lecz i one mocniejsze jeszcze powody powinny was ożywić. Usiłując was pożywić, chcą was spodzić przyprowadzając was do tego stanu abyście się zrzekli waszego handlu i przekupniami tylko się stali: Hiszpania żąda aby nasze porty od wojsk iey strzeżone były w zaktad naszej wier-

ności. Narod który umiał się oprzyć Rzymianom, podbić Azją, wskazać drogę po morzach, pokruszyć gdy jeszcze był za słabym; iarżmo dziedziczne obcego berta, odzyskać i utrzymać swoją niepodległość; ten narod mówię powinien utrzymać i dać nowe przykłady chwał boych czynów swojej historii. Portugalczykowie! Mamy jeszcze męstwo i uczucia honoru, które nam we krwi nasi przodkowie podali! sprawiedliwość jest przy nas: a tak Bóg sprawiedliwy sprzyśiący sprawie naszej ramienia naszego użycie na ukaranie występstw naszych nieprzyjaciół; napęłni chwałą naszego wspaniałego i prawego monarchy: nasze poświęcenie się, sprawiedliwość sprawy naszej i pamięć rycerskich czynów naszych przodków zaręczają nam zwycięztwo; potym wszystkim możnasz powątpiewiać o usilności wojska, milicyi i ochotników w zgromadzeniu się i aby przywiązanie ich do monarchy nami rządzącego ożywione honorem narodowym, gorliwość i zapał które sprawiedliwa obrona wzbudza, nie miały stać się nieprzyjaciół.

Z Kopenhagi d. 2. Czerwca.

Lord Nelson, iak słychać d. 13 maja był przed Rewlem z eskadrą od 14 żagli, ale d. 17 oddalił się za odebraniem listu od jenerała rosyjskiego Sakena. W przeszłą sobotę 2 żagle: liniowe okręty i 3 fregaty płynąc z morza północnego na bałtyckie przebyły to staowisko, a onegdaj 3 ich fregaty z bałtyckiego morza przez Suad przeszły. — O 30 p.m. 10 liniowych i 1 fregata angielska przy wyspie Bornholm kotwicę rzuciły. — Goniec francuzki J.ondopry był tu w przeszły tydzień. Oficerowie

francuzcy Blanchard, Gaillard i Monn przy byli tu takze. Nowy korpus strzelców ochotników pod dowództwem pазia porucznika Holsiteyna dziś na placu Notder przed następcą tronu odprawił obroty, i zyskał jego ukontentowanie przez swoją wielką w krótkim czasie pojętność. Handel nasz jest teraz nader ograniczony, i żaden prawie okręt kupiecki nie przyplęwa na to stanowisko. Zda się, że tego roku wielkie będą urodzaje, gdyż najstarsi ludzie niepamiętają, aby kiedy tak dobrze zboża zeszyły. Uzbraianie naszych wojennych okrętów idzie żywo, tak że z wpływem rozeymu wiele okrętów zeydzie z warsztatu. Jeden kuter angielski z północnego morza popłynął do Petersburga. — Z Lio wy donoszą że: "Chociaż wywóz zboża teraz wolny, mało go atoli wzięto po większej części do Lubeki i Sztokolmu. Przyczyna tego jest, że niewiele okrętów tu przybyło z boiażni niepewności na morzu." — W Memlu d. 8, p. m. urzędownie ogłoszono pozwolenie wywozu zboża, choć ta wolność, rozciąga się tylko od tegorocznych żniw. — U wspomagalney kommissyi złożono dla wdów i sierot poległych d. 2 Kwiet: woiowników 130,000 talarów. — Słychać że podkomorzy królewski Schubert przeznaczony na posła do Neapolu. — Maytkowie duńscy, którzy we Francyi w areszcie byli trzymani, ponieważ ich na angielskich okrętach znaleziono, teraz bez trudności zostali uwolnieni.

Z Frankfurtu d. 26. Maia.

Odbieramy z Paryża przyjemną wiadomość względem zatwierdzenia naszej

polityczney niepodległości i rządu. Wystąpił magistratualną osobę z zleceniem złożenia pierwszemu konsulowi podziękowania imieniem miasta.

Xzę Württembergski po powrocie swym d. 13 t. m. do kraju, wydał okólnik do swych poddanych w którym mowi, że przeciw własney chęci w wojnę był wciągnięty, że z subsydyow angielskich nic do jego prywatnego skarbu nie wniydaie, awszem co mogło z nich być oszczędzone będzie na wojsko obrocone, że za natężeniem przez nieprzyjaciela niezmiernych kontrybucyy musiał mimo zwyczajnych dochodow wiele milionów w własnych dobrach wybrać i z prywatnego swego majątku niezmiernie wydadź summy. Wia z ukontentowaniem, że w czasie jego niebytności, sam przykład kilku obłąkanych i okoliczności czasu niesprawiły szkodliwego wrażenia w jego poddanych. Przez zgodę można iedynie szczęśliwość kraju przywrócić. Xzna Württembergska dała dla ubostwa sztuttgartskiego 100 ezer. zł.

Z Stuttgardu d. 29. Maia.

Wojska francuzkie zajmujące Bryzgowią odebrały rozkaz powroccenia do Francyi na początku przyszłego miesiąca. Zajęcie tego kraju w imieniu Xcia Modeney, zda się bydź spóźnione dla tych samych przyczyn co i interes wynadgroden Xiążąt w Niemczech. Dnia 25 b. m. obchodzono tu z wielką okazałością uroczystość pokoju. Xięstwo Jmć przybyli tu zrana z Ludwisburga i swoją przytomnością powiększyli radość powszechną.

Przy kończącym się półroczu, zaczyna się prenumerata Gazety Krakowskiej na nowe półroczcie; Redakcyja tedy uprasza Przeswiśtney Publiczności o wczesne się zgłaszanie. Cena tedy jest zwyczajna. Na kwartał się nieprzyjmie.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W ŚRZODĘ DNIA 17. CIERWCA 1801.

Z Paryża d. 29. Maia.

Owogday trzey konsulowie z następcą parmeńskim i jego małżonką iedli obiad u ambasadora hiszpańskiego kawalera Azara. Wczoray konsulowie Cambaceres i Lebrun odwiedzili Xcia, i wraz z nim u dali się do Malmaison, gdzie pierwszy konsul, który, zaydnie się w dobrym zdrowiu dał obiad dla Króla Etrusków. Wczoray z rozkazu rządu na teatrze opery dano trzedzą Kasypa *Isigenia w Aulidzie* i spiewał chor. *Oto nasza łaskawa Królowa* (*voilà notre auguste Reine*) z powodu przybycia następcy parmeńskiego z swoją małżonką. — Dnia także na rozkaz rządu będzie *Isigenia w Aulidzie* grana na teatrze francuzkim. Wysocy podroźni będą także i tey reprezentacyi przytomni. Dnia także ma być otworzyć mowy Teatr *de l'Opera Buffa*. Gdy hrabia Liworny oswiadczył chęć swoją widzieć tu graną dobrą komedya, natychmiast rząd rozstał nadzwyczajnych gońców na różne miejsca, gdzie się Panna Coostat, Darincourt, i in. najprzedniejsi aktorowie znajdą, z rozkazem aby natychmiast tu przybyli, dla sprawienia wysokim gościom zadowolonego ukontentowania. — Podroź hrabi Liworny daie powód do następującej uwagi. W r. 1707 pojechał Filip V. wnuk Ludwika XIV do Hiszpanii i przybył tam w styczniu dla objęcia korony, w roku 1801 prawnik tego odprawił podroź z Hiszpanii do Paryża, aby zasiadł na tronie, który jest Francyi wojen. — Następca parmeński urodził się d. 5 Lipca 1773, a 25 Sierpnia r. 1795 pojął w małżeństwo Ludwikę Józef.

ę, Infantkę hiszpańską, która r. 1782 d. 6 Lipca na świat przyszła.

Admiral Villaret Joyeuse przybył do Brestu, i banderę swoją na okręcie Ocean zawiesił. Wojenne hiszpańskie i francuzkie okręty przywitały go 13 wystrzałami. W tych dniach przybyły do Lunewillu 2 karabinierów regimenta, na przyjęcie których tryumfalną bramę wystawiono. Prezydent z swym orszakiem przyjmował ich w bramie miasta, oddał im wleniec z wawrzynu przepłatanym oliwnymi roszczkami, który do sztandaru przypięty został. — Pierwszy konsul nie jest kontent, że rząd helwecki nie chce odstąpić dla Francyi kraju walezyjskiego. Na ostatniej audyencyi dał to bardzo wyraźnie poznać ministrom helweckiemu Stapferowi i Glayremu. Na jedney korwecie angielskiej przybyło do St. Malo 13 wywiezionych Xięży; zostali oni przytrzymani, i żądano od nich zaprzysiężenia wierności konstytucyi; lecz oni odpowiedzieli, że do tego na pozwolenie papieżkie oczekiwają muszą. Pomieńceni Xża trzymani są za oku. — Ogrodu tuillerski ma być jeszcze bardziej przyozdobiony, i na miejscu terażniejszych pomników, będą tam powystawiane statui kolosalne. — Francuzkie kapry przyprowadziły do Algiezryz iedną fregatę angielską załadowaną zbożem, która do Gibraltaru przeznaczona była. Pani de Buillion z domu Xżat heskich, żona bywszego Xcia de Buillion wczoray zesła z tego świata w roku 52 życia swego. Celowała ona przy slachetnym swoim charakterze dowcipem, rozumem i obszernemi wiad.

domościami. Przyjaciele serdecznie iey żałują. — Traktat nasz z Ameryką jest tylko pod pewnemi warunkami od kongresu ratyfikowany. W tym celu pierwszy konsul na ostatniej audyencji żywo się umawiał. P. Murray, który jest umocowany do wymiany ratyfikacyi, przybył tu z Hollandji. — Sekretarz konsula Combaccres oby. Monvel tłumacz hrabi Donnamar, zatrudnił się teraz od kilku miesięcy tłumaczeniem: „Opisow Włoch,, napisanych w Hamburgu przez P. Doktora Mayena. Dzieło to wyjdzie w przepysznem wydaniu, i jest od autora na prozbę tutejszych uczonych w tłumaczeniu przerobione i pomnożone. — Ob. Pinel lekarz szpitala Salpetiere dał rapport o młodym chłopcu dzikim z departamentu Aveyron, którego dociekanie było mu zleczone. Wszystko każe sądzić, że mowiemy ten dziki jest chłopiec staby na umyśle. — Szereka hiszpanska S. Franciszek z Pauli od 4 armat schwyciła i do Malagi przyprowadziła kaproski angielski okręt od 12 armat. — W Paryżu znajduje się teraz 455 xięgarzow, 340 drukarzow, 138 introligatorow, 327 sztycharzow, i 49 kopersztychownikow. — Papiery rządowe stoją jeszcze 51 fr. i 50 cent. — Jenerał kommandujący armią za chodnią, Bernadotte, donosi ministrowi wojny, że departament Morbihan jest ze wszystkich zboycow oczyszczony w jednym miesiącu. Niedawno aresztowano ich 58. — Gdy teraz zbrywa na politycznych wypadkach, publiczność nasza obrocila się całkiem do teatralnych sztuk, a szczerze gólniej do oper, dla czego przybyło tu wiele wybornych śpiewakow i śpiewaczek. Panująca teraz spokoyność nie ma nader pomyslnego wpływu: Kupcy dla niepewności pokoju lub wojny żadnych nieprzedsiębiorą spekulacyi, a kapitalista obawia się puścić swoich pieniędzy w krążenie.

Z Genji d. 15. Maia.

Podług nowego projektu konstytucyi

zgrupowania pierwiastkowe składać się będą z oyców rodziny mających oznaczone lata i płacących pewną ilość podatku. Ciało prawodawcze składać się będzie z trybunatu i senatu. Zgrupowania wyborcze trybunatu tylko obierać będą, ten zaś wybierze elektorow którzy znowu senat wybiorą. Podawanie projektow do ustaw należy wyłącznie do władzy wykonawczej składającej się z 7 członków licząc w to i prezydent; i jednokowoz cosię tyczy nowych podatkow podanie w tej okoliczności projektu do trybunatu należy.

Frankfurtu d. 30. Maia.

Wiadomosc, że miasteczko Deutz na przeciw Kolonii leżące na rozkaz jenerała Greniera znowu od woysk francuzkich zajęte zostało, i że podobnie stało się w Kassel przy Moguncyi, w Düsseldorf, i Ehrenbreysiteiu, wielkie tu wrażenie sprawiło. Mówiono już od niejakiego czasu, że Francuzi nie byli z tego kontenci, że za obsadzeniem tych miejsc przez woyska niemieckie, mieszkańcy lewego brzegu Renu okazali wielką radość i przywiązanie do swoich dawnych panow. Nadto prefekt Jollivet dał się także z niektórymi słyszeć skargami względem napływu tak wielu emigrantow z niemiec, względem wymagania opłaty od żydow przechodzących na prawy brzeg, którzy są za obywatelow francuzkich uważani, i nareszcie względem żeglugi na Renie i kontrabandy.

C E N A Z B O G E Ź

Na targu w Krakowie d. 16. Czerwoa 1801

Korzec Pszenicy . . .	zł. pol. 30 do 33.
— Żyta . . .	— — 23 — 25.
— Jęczmienia . . .	— — 22 — 24.
— Owsa . . .	— — 1½ — 11½
— Grochu . . .	— — 28 — 30.
— Kaszy jaglanej . . .	— — 37 — 43.

D O N I E S I E N I A.

Miasto Chmielnik z czterema wsiami do niego należącemi w cyrkule Kieleckim leżące jest na ten S. Jan do sprzedania, lub na zamianę dobr w kraju Pruskim, chcący ie nabydź ma się udać do JPana Rykaczewskiego mieszkającego w Chmielniku.

Kamienica P. Czerwiakowskiego na Floryańskiej ulicy pod Nrem. 550 z swey obzerności, wygody, i porządku dobrze znaiomą; mająca:

Na dole: z jedney strony dwa sklepy i dwa pokoje jeden z drugiego. Z drugiej strony dwa sklepy, kuchnią i sklep, i t. d. Przytem stajnią na 6 koni, wozownią, skład na siano. Na tyle magazyn wielki i izbę mieszkalną z sionką. Piwnic na przodzie wielkich 6 na tyle zaś 3.

Na pierwszym piętrze: ma salę wielką, pokoiów 14 jeden z drugiego w amfiladę, a dwa odosobnione wszystkich 16 i kuchnia.

Na drugim piętrze, ma wygodnych podobnież pokoiów 14, dwa odosobnione, wszystkich 16 i kuchnię z wszystko nowe, wygodne, i dobrze sporządzone.

Która to kamienica każdego czasu jest do sprzedania, czyli za gotowitną lub na przemianę za dobra ziemskie bez obawy podpadania jakowym inwolucyom, zwłokom, trudnościom z obojey strony i jako nawięcej pragnący tylko spokojności własney, właściciel gotów jest ułożyć się ile bydz; może najłatwiej i najprzyzwoiciej. Życzący sobie ma się udać do właściciela w teyże kamienicy.

Ponieważ Nayaśnieysze monarchiczne rozporządzenia zasły, aby posiadający dziedzic swe dobra w dwóch panowaniach, dla ulokowania się w jednym kraju, nieuchybnie wyprzedawali się w drugim. Zaczem.

Podaje się do wiadomosci, iż dobra W. Tomasza Gorayskiego będące w Galicyi wschodowej w cyrkułe Bocheńskim są do sprzedania.

1mo. D mboiki i Rybaki z wsią Skaleczną pod samym miastem Krakowem, mające grunta orne, łąki, pastwiska, jezioro rybne, cegielnie dwie nad samą wistą, z bliskiem i własnymi górami kamiennowapiennymi. Folwark, stajnie murowane, stodoły, szpiczlerz i inne przybudowania murowane, browar obszerny z wszelkimi do niego porządk mi grubtownie nowo wymurowany i piwnice. Łądy wisty przy których drzewa z rozmaitemi materiałami budowniczymi i opałowemi stawaia. Tudzież folwarczek nazwany magazyn z szynkiem trunków, pod Pychowicami; z przewozem na wisłę własnym. Oraz na rybakach dom z ogrodem i oficyną murowaną, dwie oberże przy samym gościencu. Przewóz formalaj na wisłę pod zamkiem Krakowskim, który przewoz, w połowie ładach Dębnickich dziedziczny. Te dobra mają gospodarzy Numerów 92.

2do. Wieś Skotniki z woytostwem Suczkowski zwanym z dwiema folwarkami, w osiadłości 227 Nrow przy trakcie wielkim wołowym, pańszczyznę znaczną mająca, grunta orne, łąki, pastwiska obszerne, kamień gipsowy, którym Krakowowi dostarcza, staw i 3 sadzawek, młyn karcima we wsi, austerya wielka nowa na woły pędzące pół mili od Krakowa sytuowana.

3tio. Wieś Bodzów przyległa granicom Skotnickim nad wistą, mająca grunta orne, łąki, pastwiska, wikla, cegielnią, z górami kamiennowapiennymi, dwor, folwark, stodoły, stajnia i obory murowane, do tey wsi dziesęcina wyliczna w soopie w Kostrzu o granicę na zawsze przynależąca.

4to. Wsie Berszcz, Płaszów, Rybitfy i Przywóz, z dwiema folwarkami, w osiadłości 235 Nrow, w pańszczyźnie znaczney, obszerności gruntow ornych, łąkach, pastwiskach, chrustach wiklowych, jezior. Te dobra pół mili od Krakowa stykające się z miastem Podgorzem.

5to. Tegoż samego dziedzica w zakordonowaniu Fruskim leżące dobra, nad rzeką Pilicą sptawną siedm mil od Warszawy.

Mi hatów goray, Michałow dolny, wieś Bończa, Ractawice, Bonkowa wieś, Złotyki, mające pięć folwarkow, rozległość gruntow wielką, łąki, pastwiska, lasy wszelkiego gatunku drzewa, zabudowania wszelkie, do których pomiar na mappie każdy zoawd le na miejscu. Tych dobr intryaty rejestram i ekonomicznymi okaza się, a powinności i granice inwent rzami gruntowemi opisane dowiodą się.

O kupno tych wstysklich wymienionych dobr, z samym właścicielem mieszkałym na Rybakach pod zamkiem Krakowskim zawsze rozmowić się każdy może, lub z umocowaniem plenipotentem Wielkożnym Bemem mieszkałym w Krakowie na ulicy Floryańskiej pod Nrem. 541.

Cesarsko Krolewskie Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej tym Edyktem publicznym wiadomo czynią wszystkim, którym o tem wiedzieć należy: ze dobra Gołyszyn Pana Kaletana Męcinińskiego własne w cyrkule Ołkuskim leżące, w zadosyć uczynieniu Summ 660 zł. pol. 2400 zł. pol. 2400 zł. pol. i 2400 zł. pol. przez sukcesorow ś. p. Piotra Wierzbowskiego prawnie przewidzionych, przez licytacyą publiczną sprzedane będą.

Ktokolwiek z tym dobra te kupić sobie życzy, ma się dnia 29 Lipca r. b. o godzinie 9 zrana w Ces. Król. sądach tutejszych zaydować, gdzie wolne każdemu zostawie się przyzrzenie sobie warunkow sprzedaży i inwentarzow, dobrze sądo- wey registraturze przed odprawianiem się mającą licytacyą.

Wszyscy oraz wierzyciele bezpieczeństwa na dobrach tych mający Edyktem niniejszym wzywają się, ażeby, nieoczekując osobnego wezwania dopilnowali się w prawach swoich. W Krakowie d. 28 Kwietnia 1801.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej.

B. Münch, sekretarz.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Gsis. Casimiro Brzozowski, ejusque m. tri. tutrici Theresiæ de Łyżkiewicze Brzozowska. Medio præsentis Edicti hinc insinuat quod nimirum Gener. Joannæ Kotzevitz ad Forum hocce adversus eos in causa puncto solutionis summæ 1400 duc. c. s. c. Libellum porrexit, Judiciique opem, quo ad id iustitiæ exigit, imploravit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsa hic loci degentem advocatum Reinberger ipsorum periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cum quo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hereditaris terris judiciarii codicis agitur, atque etiam terminabitur ideo ipsi eum in finem admonentur ut intra 90 dies Exceptionem exporrigant, vel curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transtmittant, vel denique alium quempiam Mandatarium constituent Foroque huius denominent & pro ordine præscripto e juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas, sibi met ipsi imputandas habebunt. Ita enim sancit præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges

Wittorff.

Wydzga.

Brozowski.

Ex Consilio Ce. Ræ. Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 7 Aprilis 1801.

Sakaneck.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Xiążętom Hieronimowi i Januzyszowi Sanguszkom: ze u sądow tych Ces. Kr. kamery prokuratora imieniem naywyższego skarbu, o summy 172,700 zł. pol. zapłaconie, żalobę na nich podała i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doproszała się.

Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości gdzie oni zostali, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych zaydują się, onymże adwokata tutejszego obojga prawa doktora Józefa Niemetzę z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w przeciagu 90 dni sami stanęli, albo teżeli takie mają prawa swego dowody, te za stępcy wyznaczonemu wczesioie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za zayskuteczniejsze osadzą; gdyż w przeciwnym razie wszel-

na niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

Jan Morak

Chraścianski.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej.

W Krakowie dnia 8 Kwietnia 1801.

Elsner.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Lublinsense Galiciæ Occidentalis medio præsentis Edicti notum redditur sine licitationum ad instantiam Francisci R. Jochberger advocati respectivè Mandatarii Commissionis Centralis Varsaviensis pro Re massæ Protho Pompataræ in satisfactionem summæ 1385 duc: 1 sp. 4 gr. Bonorum Turzystwo, Lipiny & Horoziatka cum Attentionis in Circu: Radzineosi Silerum olim Francisci Brzozowski proprietorum juxta expeditum extenus detaxationis actum per quemvis emendicupidum prævie in registratura inspiciendum ad pretium 42713 frh: judicialiter æstimatorum cum tertius licitationis terminus pro 10 Martii a. c. præfixus frustratus fuerit; novum licitationis terminum in diem 1am Julii a. c. horam 10 matutinam præstitutum haberi, ubi quæ nonis Bonæ etiam infra præxum detaxationis attamen cum reflectione § 433 Cod. Jud. non nisi erga paratam pecuniam ita, ut vel tertia Pars constituti per publicam licitationem pretii Statim in ipso mox dicto termino licitationis deponatur, vel Sufficiens de integro intra 14 dies ad depositum judiciale C. Reg. hujus Fori Nobilium comportando licitu quanto ante licitationem securitas demonstretur, plus offerenti disvendetur, tum plus offerens onera bonis his inhærentia pro rata oblati pretii in se recipere tenebitur. Si Creditores ante stipulatam nefors' enumerationem crediti solutionem jusdem accipere detrectarent liberum tamen relinquendo se cum Creditoribus Proprietario quoad summam quidem in his Bonis hypothecatas conformiter Cod. Jud. contelligere quæ etiam hoc modo omnes & singuli in præfatis bonis hypothecarii Creditores pro eodem termino quin speciem ad licitationem præstolentur, bisce ad licentur, quo scus si, qui se in præfixo termino non insinuaverint, nec contra emptorem bonorum, nec ad ipsa bona ius amplius se habere. sed suam satisfactionem ex pretio venditionis, aut alia debitoris substantia quærere debere sciant.

Wittorff.

Brożowski.

Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 14/ April. 1801.

Sachanek.

Podaje się do publiczney wiadomości, iż dobra miasto Chrzanow z przyległościami præcium fisci 20,110 zł. p. l. wynoszące w cyrkule Olkuskim, tudzież dobra klucz Ofsolin z przyległościami præcium fisci 22,258 zł. pol. 10 $\frac{6}{10}$ gr. w cyrkule Sandomirskim leżące, niegdy Jozefa Ofsolińskiego kryształow, w roczną arędowną posessyą przez publiczną licytacyą na dniu 22 Czerwca roku teraz bieżącego 1801 puszczone będą. Zaczyn zyciacy sobie arędownać pomienione dobra ma się znajdować w Krakowie na dniu zwyz wyrazonym, i o godzinie 9 zrana w kancelaryi Sądow Szlacheckich Krakowskich i tego terminu pilnować.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaczają tym Edyktem Panom Michłowi Dłużewskiemu, Julianowi i Korneli z Dłużewskich Staniszewskim, Teodorowi i Felixowi Staniszewskim i Felixowi Zalewskiemu: że Pan Antoni i Antonina z Czeskich Roszkowscy u sądow tych, ozapłacenie całkowite, bez odwołania się iedeo do drugiego, summy 5 500 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym, prawem realnem z ręką Roszowa windykowaney, załobę na nich podali i o pomoc sądu ile prawiedliwość wym ga prosili.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych, znajdują się, onymże obżatowanym adwokata tutejszego P. Miłkowskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego Sądowi tutejszym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać winni byli.

Josef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakow: Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 28. Kwietnia 1801.

J. Daublewski Sterneck.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Lublinense Galliciae Occidentalis notum redditur, quod cum prærium Bonorum Łukawka die 26 Junii a. c. per publicam licitationem, pro bono pupillari, hic Fori disvendendorum in quanto 38,405 f. p. ex datione decimi assis adoptatum, ab hinc pro non Sufficiente agnitus sit, ad petitionem Gsæ Marciannæ de Gaeckie Janiszowska, & Gsi Michaelis Zgliczynski, Matris Tutricis, & Contutoris nomine Josephi Janiszowski minorennis, post defunetum Joannem Janiszowski relictii filii ex hibitam, prævie detaxatio horum Bonorum per Camerarium Gruszecki effectuanda decernatur; Jam itaque erendum in hoc Actu prærium eorund m bonorum loco illius suprafati circa subhastationem pro norma adoptabitur; & emendi cupidis liberum est, tribus diebus, ante terminum subhastationis videlicet 26 Junii a. c. actum detaxationis in gremiali registratura inspiciere.

Wittorff.

Brozowski.

Friedenthal.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin. in Regno
Galliciae Occid. Datum Lublini d. 29 Maii 1801.

Sahaneck.

Przyposzew Edyktaloy. Z strony C. K. krajowego gubernium na Galicyą zachodnią nakazuje się niniejszym Szczepanowi Gsiarczykowi rodem z Węgleszyna z cyrkułu Końskiego, który bez otrzymanego pozwolenia w kraj królewsko-pruski przemieścił się, i dotąd ieszcze niepowrócił, ażeby tenże w ciągu czterech miesięcy od czasu ogłoszenia niniejszego Edyktu pod utratą wszelkich praw cywilnych i pod kasską małątku do kraju powrócił, oraz przyczyny niebytności swej udowodnił. W Krakowie d. 19 Maia 1801.

Jan Nep. hrabia de Trautmansdorff.

C. K. Gal. zachod. Gubernatur.

Antoni Baum, de Appelshofen C. K. kom. gub.

Ces. Krol Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Antoniemu Raczynskiemu; ze Anna Politalska w zastępstwie adwokata Zarzeckiego usądow tych, o zapłatanie summy 1000 zł. pol. z prowizją i kosztem prawnym niemniej kwoty 200 zł. pol. za trzy kondemnaty należący się, żądobe na niego pudała i o pomoc Sadu, ile sprawiedliwość wymaga prosita.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżatowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, iemuż adwokata tutejszego Karola Kregczyka z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest, dnia 14 Lipca 1801 roku sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego Sądowi tutejszym wymienit, i podług przepisu tych środków prawa używa,

które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać być winien.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Słacheckich Galicji Zachodniej.

W Krakowie dnia 7 Kwietnia 1801 roku.

Elsner.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Theclæ Sosnowska derelictæ olim Josephi Sosnowski tum Evæ vel aliis nomini Josephi Principis Lubomierski Consorti, neanon Rosæ vel alius nominis D. Platter Consorti, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Valerianus Lantomon sub præ 17 Aprilis 1801 additum 60,000 fp. c. s. c. Libellum porrexerit, Judiciiue opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic loci degentem advocatum Moraczewski ipsorum periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris iudicarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonentur. ut intra 90 dies aut ipsæ & Exceptionem exhibeant vel Curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmitant, vel denique alium quempiam Mandatarium constituent, Foroque huic denominent & pro ordine præscripto eâ juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse iudicaverint, ut pote quod secus adversus fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsis imputandas habebunt. Ita enim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.

Purtscher.

Gruszecki.

Ex Consilio C. R. Fori Nobil. Lubl. Galiciæ Occident.

Datum Lublini Die 22 Aprilis. 1801.

Sahaneck.

Ces. Krol. Sady Słacheckie Krakowskie Galicji Zachodniej Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią: że dobra Chetmce z przyległościami w cyrkule Kieleckim leżące, do masy pupilarny matoletniego Kazimierza Turto należące przez licytacyą publiczną za roczny czynsz 4316 zł 17n. 31 kr. na trzy następne lata wiecocy dajacemu w dzierzawę puszczone będą.

Ktosokolwiek zatem dobr tych w arendę sobie życzy, niechay się d 30 Czerwca 1801 roku o godzinie 9 zrana w C. K. Sądach tuteyszych znayduie, gdzie każdemu wolne iest przeyrzienie sobie przed terminem licytacyi aktu detaxacyi dobr rzeczonych w Sądowej registraturze. W Krakowie d. 3. Czerwca 1801.

Józef de Nikorowicz.

Jan Morak.

Chrasciański.

Z Rady C. K. Sądow Słacheckich Galicji Zachodniej.

Elsner.

Nomine Cæs. Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Angelæ de Szydtowskae Gostebka, & Paulo Gostebki, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Xaverius, & Michael Szydtowski fratres sub præ 6 April 1801 ad Num. 5043 ad forum hocce adversus, eos in causa puncto cassandæ inscriptionis summæ 100,000 fp. Libellum porrexerint iudiciumque opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverint, cum autem forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic, loci degentem advocatum Obhiski ipsorum periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis terris iudicarii codicis

agitabitur, adque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem admonetur ut intra 90 dies aut ipsimet exceptionem exhibeant simultanee vel Curatori dato, si quæ forte haberent Juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam Mandatarium constituent. Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea Juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsi imputandas habebunt. Ita enim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges. Datum Lublini die 15 Aprilis 1801

Witorff.
Brożowski
Purtscher,

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occidentalis.

Sahaneck.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymiają tym Edyktom Tomaszowi i Franciszkowi Zarskim braciom niemniej Magdalenis z Zarskich Antoniego Adamowskiego małżonce: że Seweryn Kalynowski u Sądownych, o zapła. cenie summy 5333 zł. pol., żatobę na nich podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znaydują się, onyżże adwokata tuteyszego Jozefa Lewickiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpoczęcie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktom niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przywoitym, to jest dnia 21 Lipca r. b. sami stanęli, albo jeżeli takie mają prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo oakonisc ionego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymieniły, i podług przepisu tych śrótkow praw używali, które do swej obrony za nayskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwoym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikając mogącą, samiby sobie, podług opiewu Ces. Krol. praw przypisać musieli.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi
Zachodniey. W Krakowie d. 22. Kwietnia 1801.
J. Daublebski Sterneck.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis Domini Joanni Orłowski Medio præsentis Edicti hisce insinuntur, quod nimirum Dominus Josephus Podhorodzyński ad Forum hocce adversus eam in causâ puncto summarum 14,591 & 29,182 f. p. litis denuntiationis. Libellum porrexerit iudicique opem, quo ad iustitiam exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum vel plane a C. R. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Dm. Kretowicz ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cum quo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur adque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut spatio 90 dierum aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet Juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea Juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse iudicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsi imputandas habebit. Ita enim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Witorff.
Purtscher.
Gruszecki.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini d. 24 Aprilis 1801.

Sahaneck.